

Tale i Eforboligen ved Kirsten Munck i anledning af slægtsstævnet i Aarhus

August 2019

Vi befinder os i mit barndomshjem!

I 1947 flyttede mine forældre ind i et helt nyt hus, da far havde søgt og fået stillingen som efor for de 3 kollegier 4, 5 og 6.

Gang på gang fortæller mor og far i deres breve, hvor lykkelige de var for deres nye bolig, og især hvad det betød at huset var udstyret med et centralfyr i kælderen.

Nu var det slut med kakkelovn, koks og briketter!

Når de frøs gik de bare ned i kælderen og skruede op for varmen!

At være efor, forstander, betød, at der fandt et særligt ritual sted i hverdagene,

Når vi havde spist kl. 18 fulgte træffetid mellem $\frac{1}{2}$ 7 og 7 for kollegianerne. Var der flere der ventede på at tale med eforen, bar vi ekstra stole ud i gangen.

Ofte drejede det sig om tilladelse om at holde gangfest eller en student var indkaldt for at få en reprimande, hvis der var holdt fest uden tilladelse!

Det kunne også dreje sig om personlige spørgsmål.

Efter træffetid vendte min far som regel tilbage til sit arbejde på universitetet.

Mange, mange mennesker er gået gennem huset.

Ved at se gæstebøgerne efter nåede jeg frem til at i de 17 år vi boede her, drejer det sig om op mod 3000 gæster.

De er ikke bare gået igennem, de er også blevet beværtet:

Morgenmad til overnattende gæster, frokoster, te, aftensmad eller finere middage, når der var gæsteprofessorer eller censorer på besøg.

Min mor var eminent til at organisere og forberede de mange besøg samtidig med hun var travlt optaget med sine egne gøremål: foredrag i erhvervsgeografi, tysk undervisning på Folkeuniversitetet og meget ofte oversættelsesopgaver med deadline. Men først og fremmest sørgede hun for, at far fik arbejdsro.

I 1947 oprettede min far Collegium Biblicum, et forum, hvor gammel- og nytestamentlige teologer mødtes for at forelægge deres forskningsresultater. Så længe de kunne sidde rundt om spisebordet blev deres møder holdt her. Selskabet eksisterer i bedste velgående.

Jydsk Akademisk Kor blev grundlagt her i 1948 – koret findes stadig – og de første korprøver fandt sted i stuerne. Jeg husker damerne fra koret pynte op til korfest i tørrekælderen med tjørnegrene. Det hører til mine første erindringer.

I det hele taget var det et åbent hus.

Far var vokset op i et gæstfrit hjem, det var arven fra Lille Næstved Præstegaard. Mor var præstedatter fra Steglitz ved Berlin, det var et sogn med nye driftige virksomheder, samtidig mange arbejdere, arbejdsløse og social nød. Derfor var præstegården et helle for de nødstedte.

At tage imod, at byde indenfor og tage sig af lå dybt hos begge mine forældre.